

NTR RADIOPRIJS 2014

JURYRAPPORT

Aantal inzendingen: 29

Aantal genomineerde programma's: 10

Periode van uitzending: 3 augustus t/m 24 augustus 2013, wekelijks op zondag in Radio Doc (21:00-22:00 uur) op Radio 1. In dit programma zijn de genomineerde programma's uitgezonden, met daarnaast interviews met de makers.

Uitreiking van de NTR Radioprijs: zondag 31 augustus 2013, van 14.30 tot 15.30 uur in De Roode Bioscoop in Amsterdam. De presentatie van de uitreiking van de NTR Radioprijs is in handen van Mijke van Wijk (DJ NTR Radio 6).

De jury van 2013:

- * Bart Soepnel, hoofdredacteur Kunst/Cultuur en Informatie NTR (jury-voorzitter)
- * Tom van Gijsegem, lector Journalistiek Hogeschool West Vlaanderen te Kortrijk
- * Maya Schepers, oud-eindredacteur Holland Doc Radio
- * Katharina Smets, docent radio-documentaire Conservatorium te Antwerpen
- * Co de Kloet, programmamaker NTR en presentator Radio Doc

Nominatiecommissie: Ottoline Rijks (eindredacteur Radio Doc NTR) en Marion Oskamp (redacteur NTR Radioprijs).

De prijs bestaat uit een prijs naar keuze van de winnaar: professionele opname-apparatuur, een bezoek aan de Prix Europa in Berlijn of een montage-cursus.

ALGEMEEN

De NTR Radioprijs is dé aanmoedigingsprijs voor studenten en jonge radiomakers uit Nederland en Vlaanderen en wordt dit jaar voor de 23e keer uitgereikt.

De jury heeft met veel plezier naar de genomineerde inzendingen geluisterd. De jury omschrijft zijn doel als vierledig: het 'celebreren' van het medium radio, het aanmoedigen van jong talent, het geven van richting aan de jonge makers en de luisteraar kennis te laten maken met het werk van prille makers.

De jury heeft de programma's op een aantal aspecten beoordeeld:

- Idee
- Ontwikkeling van het idee
- Productie, gebruik van het medium en akoestische kwaliteit
- Beluisterbaarheid, binding met de luisteraar
- Impressie van het totaal

De jury was aangenaam verrast met het aantal van 29 inzendingen.

Zowel de onderwerpen, van zeer persoonlijk tot gedegen journalistiek, als de aanpak, met humor en lef, toonden een grote diversiteit.

Weer bleek het verschil in opleiding van Nederland en België te leiden tot een andere aanpak van het documentaire genre.

De jury heeft bij zijn eindoordeel vooral originaliteit, verbeeldingskracht en het gebruik van zoveel mogelijk aspecten van het radiovak willen aanmoedigen.

De programma's die uiteindelijk de prijs niet winnen:

- 'Piloten zonder vleugels' van Anouk Kantelberg van de Fontys Hogeschool in Tilburg

Een degelijke uitvoering van een onderwerp dat niet origineel is. Traag tempo in het begin, later in het programma wordt het spannender. Voor de Belgen in de jury was het wel een interessant onderwerp, in België is dit geen bekend probleem. De verwerking van de voicemailgesprekken vindt de jury geslaagd, maar het pilotengeluid als vormeffect verliest al snel zijn impact. Maar de techniek is netjes, de muziek mooi ingelegd, evenals de gesprekken, en de stem is aangenaam.

- 'Rookgordijn' van Thijs van Litsenburg van de Fontys Hogeschool in Tilburg

Een heel origineel idee, een alledaags onderwerp dat niet voor de hand ligt en waar je zelden met deze aanpak iets over hoort. Goed gemaakt.

Trage, goede opbouw, goede muziek. Twee uiteenlopende werelden worden met elkaar verbonden: mooi! Maar de docu moet meer 'swingen', er is een creatievere montage nodig. Er is geen climax, het programma zakt een beetje in elkaar. Ook de stemmen van de twee mannen lijken te veel op elkaar. Maar het geluid van de Zippo is heel origineel en het gesprek bij de dokter is erg mooi.

- 'De Back-up' van Yarne Daeren van het RITS, Erasmus Hogeschool in Brussel

Het idee is heel leuk, prachtig gemaakt, de geluidskwaliteit is bijzonder mooi. De ontwikkeling van de scenes is heel mooi en de beheersing van het medium is heel goed. Dit getuigt van grote creativiteit en gevoel voor audio. Maar de tekst lijkt te veel op een cliché-hoorspel uit de jaren '60, de rol van de vrouw is heel stereotiep, het belletje wekt irritatie op en het is soms lastig om het juiste moment van overgang van cd naar boek te vinden. De vorm belemmert eigenlijk het beluistergenot van het bijzondere verhaal. Met bloedend hart van een van de juryleden wordt deze inzending toch niet genomineerd.

- 'Opa, wie?' van Anita Sneddon van de Hogeschool van Amsterdam

Qua idee heel origineel. Men voelde zich zeer welkom bij het beluisteren van dit programma. Goed geproduceerd. De scenes in de tuin en in het veld zijn heel mooi, je wordt meegenomen in de beelden die de maakster op locatie schetst. Een lief verhaal over haar opa's. Maar het programma is technisch niet goed. Hoorbare knippen. Mono. De voice-over is zwaar op de hand, het idee is niet voldoende uitgewerkt en de aangekondigde ontknoping is niet voor iedereen duidelijk.

- 'Wetteren mei 2013' van Kenneth Neirinckx van het RITS, Erasmus Hogeschool in Brussel

Het programma begint als een reportage, en wordt dan plots toch een verhaal. De opbouw is goed, de montage ontzettend goed. Het verhaal gaat over een groot maatschappelijk probleem, maar toch boeit het niet heel erg. Er wordt een voice-over en een schets van Wetteren gemist aan het begin van het programma. De angst die er was komt er niet uit. De knips zijn heel kort. Maar de sprekers zijn goed gekozen, de research is goed gedaan en het slot is mooi.

- 'De speelgoedfabriek voor grote jongens' van Marjolein Knol van het RITS, Erasmus Hogeschool in Brussel

Een goed en persoonlijk vertrekpunt, mooie scènes, de ontroering van de man voor het familiebedrijf is mooi. Het programma gaat over veel meer dan auto's. Het geluid is erg goed gedaan, Marjolein is een goede reporter. Maar toch wordt de vraag niet ingelost, er had veel meer ingekort kunnen worden en zij zou meer hebben kunnen laten horen dan 'praten over', show don't tell.

- 'Donderwolven' van Claire van der Meer van de Universiteit van Amsterdam

Een heel eerlijk programma met een originele invalshoek waarin de informatie goed gedoseerd is, het hele verhaal wordt niet al in het begin weggegeven. Het gaat niet over rouw, maar over wat nog komen gaat. De luisteraar wordt overal toegelaten. De queeste is hoorbaar. De muziek als chaos in het hoofd van de moeder is mooi gevonden. Het thuis inspreken van de teksten komt intiem over. Maar er zit te veel herhaling in het programma, het gesprek met de therapeut duurt te lang, de muziek is niet overal goed gekozen en de luisteraar krijgt onvoldoende beeld van de relatie met haar moeder.

- 'Terminus' van Emi Catteeuw van het RITS, Erasmus Hogeschool in Brussel

Een mooie en scherpe invalshoek; de zee kan vlak zijn, de zee kan kolken en gevaarlijk zijn. Een dankbaar onderwerp. Een goede cast, mooie beschrijvingen, mooie openheid van de vrouwen. Het programma zorgt voor een meditatief gevoel en heeft een mooie soundscape. Een hele mooie productie. Toch beklijft het niet en wordt de muziekkeuze aan het einde vreemd gevonden.

De 2e Prijs winnaar is:

- '300 Days of Summer' van Bram Vuylsteker van de Artevelde Hogeschool in Gent

Dit is radio van nu! Frisse aanpak. Heel veel verschillende elementen zijn goed gebruikt. Het programma is grappig, informatief en heeft humor. Het zit journalistiek goed in elkaar en ook technisch is het goed. Het getuigt van veel ambitie, lef en inzet. Mooi om te horen hoe

leeftijdsgenoten met elkaar praten. Maar het programma is wat te lang, de teksten blijven te veel schrijftaal en soms staan de gesprekken met geïnterviewden wel heel lang.

En de 1e Prijs winnaar is:

'Vogelen' van Nele Eeckhout van het Conservatorium (Woordkunst) in Antwerpen

Een bijzonder en origineel idee uitgewerkt in een aangenaam beluisterbaar programma met een prachtige openingszin. Een van de juryleden noemde die zelfs 'briljant'. Het idee van de vergelijking is erg leuk en krijgt daardoor een universele geldigheid. De muziekkeuze is gewaagd, maar nergens over the top, vooral Bobby McFerrin valt erg in de smaak. De grootste troef: eigenheid, originaliteit, humor die de maakster als in een muzikale compositie verweeft.